

El canvi és a les nostres mans!

- Reforma de la Rambla
- Assentaments a Barcelona
- Solars buits
- Retallades al sistema sanitari

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Projectes davant la crisi	
Sant Martí refusa el programa d'actuació del Districte	
EN PORTADA	4
El Pla d'Actuació del Districte a examen	
La Rambla entre el col·lapse i la necessitat	
La Flor de Maig y el cooperativismo	
HISTÒRIES DE BARRI.....	9
És una llàstima!	
APROPEM-NOS	10
Apaguem el racisme!	
Assentaments a Barcelona	
PAISATGES URBANS.....	12
Solars buits. Problema o oportunitat?	
ENTITATS.....	14
AMPA Vila Olímpica	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	16
Tot recordant els compromisos envers el patrimoni industrial	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	18
Diego Mallo: Vivim anestesiats	
PARTICIPA	21
La cooperativa La Unió: un model diferent de cooperativa de consumidors	
ACTUALITAT	23
Retallades al sistema sanitari	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes només aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:

Adreça:

Població: C.P.:

Telèfon: @ mail:

DNI:

Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:

Codi: ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM COMP

(Signatura)

Espònsors:

Projectes davant la crisi

Ahores d'ara ja ningú dubta que estem immersos en una crisi profunda que qüestiona el model econòmic i l'estil de vida. Per aquesta raó, només en sortirem si som capaços de canviar alguns principis i també algunes conductes. La recuperació dels índexs d'ocupació, de creixement econòmic, de benestar... no serà automàtica ni fruit de l'espera pacient que passi el temporal. Només aniran emergint de la crisi aquells que siguin capaços de fer canvis substancials en la forma de viure: gaudir i compartir en lloc de consumir i acumular; usuaris més que propietaris; el que és local i pròxim abans que el que és global i distant; millor ser que tenir. Aquestes i altres seran les noves pautes per transitar cap a la sostenibilitat, que és el nou paradigma fundacional del món al segle XXI.

A Europa, i sobretot als països del sud que estan fortament endeutats, no sortirem de la crisi fins que no canviem el model energètic per alliberar-nos de l'enorme dèficit de la importació de carburants i els costos de les seves externalitats. Les ciutats com Barcelona tenen molt a dir i a fer en aquesta transició que ha de ser ràpida cap a una nova forma d'organitzar-nos, de gestionar els recursos escassos, de reduir els usos privats per generalitzar el que és públic.

Les persones que se senten excloses per un sistema que cada cop més frustra aspiracions individuals i col·lectives ara, amb la crisi, tenen el repte d'anar creant xarxes de suport mutu, de treball cooperatiu, de compartir saviesa, coneixements i atencions, d'intercanviar habilitats... que en ells mateixos vagin creant la certesa de tenir nosaltres mateixos el futur en les nostres mans. Cal anar construint, però a l'hora cal pressionar les institucions perquè s'esmercin a trobar mecanismes per posar a treballar tanta gent que ha quedat fora del mercat laboral. Hem de posar en valor els solars públics i privats que resten avui sense ús. Hem d'articular mecanismes de solidaritat que permetin atendre, des de la col·laboració i la complicitat de tots els agents socials i econòmics públics i privats, les necessitats creixents d'una població que ha empobrit i està en risc d'exclusió social. L'Associació de Veïns està compromesa en aquesta ingent tasca que ens ocuparà en els propers anys. Hem de promoure l'economia social i solidària, i implicar-nos en tots els fronts del canvi, des de l'energètic, el cultural i dels valors, la cooperació i l'emprenedoria social... Som-hi!

La Junta de l'AVVP

Sant Martí refusa el programa d'actuació del Districte

L'Ajuntament de Barcelona ha aprovat definitivament el Programa d'Actuació Municipal (PAM) després d'un simulat procés de participació ciutadana que ha generat un fort malestar entre la ciutadania i el refús de les forces municipals a diversos districtes. Efectivament, el programa municipal del Districte no recull gairebé cap de les propostes i suggeriments fets per les entitats i associacions del Poblenou, la qual cosa fa presagiar que els dos anys i mig que queden per acabar el mandat municipal seran moguts perquè els ciutadans no s'hi conformaran.

Entre les propostes desateses hi ha el casal de joves del Poblenou. Es tracta d'una demanda que ve de lluny i que ja tenia projecte definit en una nau industrial del carrer Pallars. Curiosament el PAD ha aprovat un casal de joves al Clot, però ha denegat el del Poblenou. La segona frustració és la no urbanització del tram final de la Rambla per sota de Taulat. Hi ha diners per canviar el paviment de tot el passeig però no per fer allò que

és prioritari i urgent. El silenci del PAD és total en relació a la rehabilitació de Can Ricart, l'inici del projecte de la Sala Beckett, el poliesportiu del Camí Antic de València, i així una llarga llista de "pendents", els quals el PAD ni tan sols esmenta. Tampoc es compromet a treure la subestació elèctrica del carrer Sant Joan de Malta que ocupa una zona verda.

Les bones notícies del PAD per al Poblenou es limiten a algunes obres projectades i compromeses en el passat, com la rehabilitació d'Oliva Artés, ara en fase d'obres —el que volen els ciutadans és que aquest equipament comenci a tenir activitat tan bon punt acabi la fase d'obres—, i l'escola d'adults, que hauria de començar en breu l'activitat. El projecte d'urbanització de Pere IV iniciarà també aviat la fase de consultes a la ciutadania, amb el compromís d'iniciar obres abans de finalitzar el mandat.

La Junta de l'AVVP

Revista *El Poblenou* n.73
Octubre 2012

Edició: Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Marc Dueñas i Carles Canela
Col·laboradors: Elena Marzo, Esther Racionero, Anna Lorente Ripollès, Clara Roig, Laia Ros, Helena Xirgu, Marçal Bonadona, Maria Gràcia Larrécola

Coordinació: Naia Hernández
Fotografia: Salva Clarós, Joan Maria Soler, Adrià Olay
Portada foto: Salva Clarós
Correcció: Concepció Colomina, Josep Pascual, Marc Dueñas
Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler
Impressió: Gràfiques Campàs
Publicitat: Sanjo (697 268 335)
Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotassinats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat com a Redacció.
La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciants (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

El Pla d'Actuació del Districte a exam

Finalitzat el procés per dotar el Districte de Sant Martí d'un full de ruta per al present mandat 2012-2015, cal destacar en primer lloc que el procés participatiu ha estat un frau. Així ho va denunciar l'Associació de Veïns del Poblenou el juliol passat en un comunicat als mitjans després de conèixer el contingut del PAD: "El document... no conté ni una sola concreció sobre les intencions inversores durant el present mandat, ni tan sols la llista de les obres que es proposa abordar, ni els serveis o equipaments amb què es pensa dotar la ciutat els tres anys vinents". Amb aquesta claredat denunciava l'Associació que el govern de la ciutat no només havia ignorat les propostes de la ciutadania organitzada sinó que a més es disposava a continuar el mandat municipal sense fer

públic un compromís programàtic. Llàavors, el regidor Freixedes va comparèixer a instància pròpia davant la Coordinadora d'Entitats per dir que la queixa veïnal era per causa d'un malentès. Però la presentació definitiva del PAD a mitjan setembre va confirmar la inconcreció i ambigüitat del document municipal, que en essència no recull pràcticament cap de les peticions i suggeriments aportats per les Entitats del Poblenou.

En un ambient de malestar profund pel menysteniment mostrat per aquest govern cap als ciutadans en la fase participativa, el PAD va ser rebutjat en el plenari del Districte del 19 de setembre passat per la majoria dels representants del Consell del Districte, i no va ser aprovat. A la Casa Gran, un acord entre els grups municipals de CiU i PSC

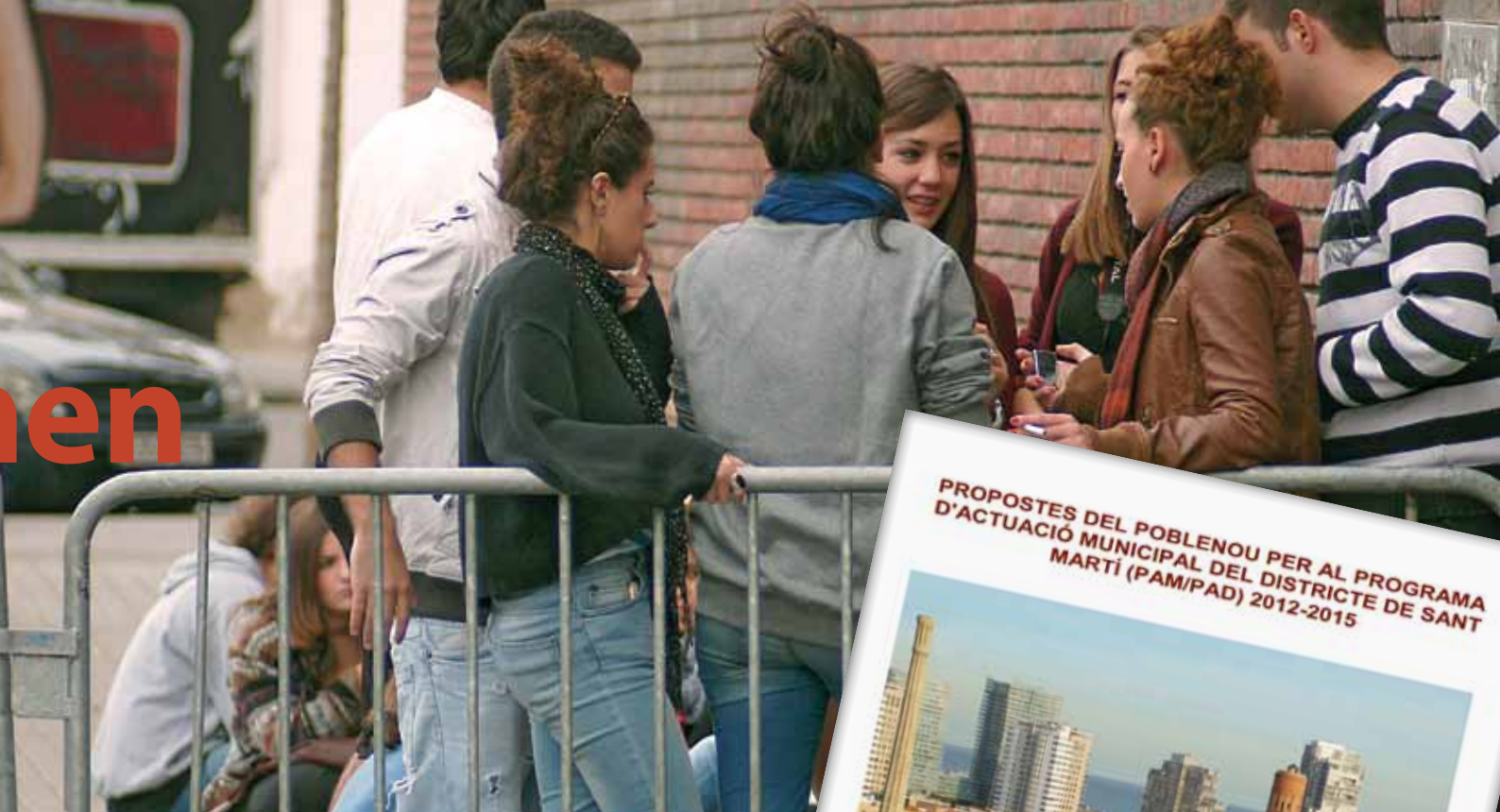
va permetre incloure al PAM deu prioritats d'actuació dels socialistes a canvi que aquests s'abstinguessin en la votació, i permetre així que s'aprovés el Pla d'Actuació Municipal. El pacte no va ser possible a la major part de Districtes que, igual que a Sant Martí, van votar contra els respectius PAD.

El Pla d'Actuació que es proposa portar a terme el govern del Districte sense el suport dels grups polítics municipals ni tampoc de la ciutadania es resumeix en un document "135 actuacions per a millorar Sant Martí", que no recull pràcticament cap de les prioritats marcades per les Entitats del Poblenou. Tan sols fa esment de bons propòsits i d'intencions que no van avalades per cap partida pressupostària ni tampoc són avaluables. El text municipal es limita

Accions estratègiques per als 4 anys vinents al Poblenou (propostes presentades per les Entitats del Poblenou el maig de 2012)

- Reprendre el projecte de Casal de Joves.
- Treure la central transformadora de Sant Joan de Malta i fer-hi la zona verda.
- Reobertura de la Flor de Maig.
- Eix Pere IV - Parc del Centre: Fixar com a nou pol d'estratègia urbanística l'eixample central entorn de l'eix Pere IV - Parc Central - Can Ricart.
- La Rambla: Completar la urbanització del principal eix cívic del Poblenou en el tram que va des de Taulat fins a Calvell,
- Pla d'atenció a les persones: Creació d'un programa permanent d'atenció a les persones al Poblenou. Projecte dotat d'una assignació pressupostària per a un període equivalent al mandat municipal.
- Pla integral de Cultura: Una estratègia cultural per dotar l'àrea de transformació urbana del Poblenou amb programes adreçats a la ciutadania. Redacció d'un document que contempli el conjunt d'actuacions en el camp de la cultura amb l'horitzó del 2020.
- Repensar l'energia: Un programa d'eficiència i estalvi energètic, i de promoció de les energies renovables i l'autogeneració, adreçat als sectors domèstic, comercial i terciari del Poblenou.
- Habitatge assequible: Elaboració d'un projecte per posar al mercat el parc d'habitatge desocupat del Poblenou, amb facilitats per a la rehabilitació, sobretot al casc antic.
- Poliesportiu Camí Antic de València: Construir un complex esportiu i cultural al solar de titularitat municipal del camí Antic de València per substituir l'actual instal·lació de Can Felipa.
- Actuació proactiva per a la protecció i manteniment del patrimoni cultural, associatiu i urbà del Poblenou. Actuar prioritàriament a: Can Ricart, Oliva Artés, Ateneu Flor de Maig, Aliet, La Escocesa.
- Pla de Suport de l'Associacionisme, com a eina de definició i de suport a la tasca associativa al barri en els anys vinents amb la implicació dels agents polítics i les associacions del Districte.
- Més participació real i efectiva entre l'Ajuntament i els diferents agents socials. Racionalitzar els espais de participació municipal i reduir el nombre de consells.

en

a dir amb relació al patrimoni industrial: “Garantir el manteniment del patrimoni industrial del Poblenou: Can Ricart, Oliva Artés, Martínez Aliet, Can Picó, etc.”. Parla també de millores a l’escola Acàcies, sense dir de quines millores es tracta; i molt ens temem que es tracti de l’ampliació amb l’escola infantil que ve del mandat anterior, i ja es troba finalitzada. Igualment es parla de “Completar i millorar la xarxa d’equipaments esportius”, però no hi ha cap referència concreta a la construcció del poliesportiu a Antic de València, tan demanat, que és la principal reivindicació del Poblenou en matèria esportiva. Pel que fa als joves, les intencions de l’Ajuntament passen per impulsar un Consell de la Joventut de Sant Martí i Taules de Joves als barris. No obstant això, no hi ha cap referència al casal de joves del Poblenou, un equipament que ja tenia ubicació i projecte en l’anterior mandat, i que ara ha desaparegut del mapa. Es parla també de “millorar la continuïtat del passeig del front marítim des de la Mar Bella fins al Fòrum”, una millora que no se sap en què consisteix perquè avui el passeig marítim, simplement no existeix més enllà del carrer Bac de Roda.

El document municipal està tan mal escrit que confon obres d’urbanització, de manteniment, instruments de gestió urbanística i plans de millora urbana. Parla del tram de Joncar entre Castanys i Marià Aguiló, però sense precisar si s’executarà l’obra durant aquest mandat o simplement (això és el que ens temem)

s’iniciarà la gestió urbanística que comporta un llarg procés d’expropiacions i de redacció de projectes executius. Pel que fa a la Rambla, el compromís municipal és un projecte de manteniment i millora que es limita a l’asfaltat del passeig i recol·locació d’elements (en aquest número d’*El Poblenou* s’explica amb més detall la proposta municipal).

Els punts més concrets del document del govern municipal fan referència a les obres del pla de millora i manteniment de l’espai públic. Hi figuren a realitzar en aquest mandat en l’àmbit del Poblenou els carrers de Sant Francesc, Topete, passatge Ciutadans, passatge Vinyassa, Tortellà, passatge Ratés i el ja citat passeig central de la Rambla. Com a projectes d’urbanització hi figuren alguns trams dels carrers d’Almogàvers, Bolívia, Marroc, Selva de Mar i el ja citat carrer de Joncar.

Entre les poques concrecions que es poden trobar al PAD, cal citar-ne algunes que atenen demandes veïnals com un Pla integral de millora i adequació del carrer Pere IV, i també la construcció de l’escola d’adults del Poblenou. El docu-

ment s’atribueix la construcció de l’escola Sant Martí tot i que aquesta és una competència de la Generalitat. I finalment, parla de biblioteques del Districte sense esmentar l’ampliació de la biblioteca Manel Arranz, que va quedar petita l’endemà de la inauguració com ja es venia advertint, i que figura també entre les principals demandes veïnals.

En definitiva, l’Ajuntament va presentar un PAD que no ha sotmès realment a consulta i participació, i que en la major part del seu contingut es limita a parlar ambigüament de millorar, potenciar, impulsar, enfortir, donar suport a... i bla, bla, bla. Tot allò que se sol dir quan no es volen prendre compromisos fermes amb els ciutadans.

Redacció

La Rambla

La substitució de l'actual paviment per una capa asfàltica a tot el passeig és una remodelació mal enfocada per innecessària que no resol els problemes més importants que té la Rambla

Al cap de poc d'ocupar la regidoria del Districte, Eduard Freixedes va advertir que tenia la intenció de remodelar la Rambla. Impacient, Freixedes es proposa iniciar l'obra aquesta tardor, ara que s'ha tancat finalment sense acord ni polític ni veïnal el Pla d'Actuació del Districte (PAD). La intervenció, imposada sense acord, consistirà segons ha informat el Districte en la substitució del paviment del passeig, i no abordarà la històricament pendent urbanització del tram que va des de Taulat fins a Calvell. Aquest tram és l'únic que encara no ha recuperat el passeig amb les seves dimensions i configuració definitiva des de la reforma dels anys 80 que, gràcies a la desaparició primer de la via del tren i l'enderroc dels edificis de Pere IV més tard, consolidava un recorregut continu des de la Gran Via fins al litoral, que l'any 1988 prenia definitivament el nom de rambla del Poblenou, com era conegut popularment l'antic passeig del Triomf.

L'obra pendent que cal fer de manera prioritària

En definitiva, l'obra que segons el Districte s'iniciarà en breu no resoldrà el pas de la Rambla pel bell mig del

casc antic del Taulat. Una altra vegada es continua ignorant la part baixa de la Rambla. El passat govern municipal no va posar remei a la degradació dels entorns entre els carrers de Fernando Poo i Perelló, fins a Calvell. I l'actual govern tampoc ho farà, tot i que aquest tram és el principal coll d'ampolla que té avui el passeig que ha esdevingut una de les zones més transitades per veïns i visitants cap al litoral.

L'actual regidor, que no renuncia a fer remodelacions de més calat però sense projecte, ni calendari ni pressupost, justifica el canvi del paviment avui de llosa per una capa asfàltica perquè és més barat de mantenir. Les lloses actuals que són de pedra artificial es trenquen amb freqüència donada la seva dimensió i per les tensions que provoca el pas de la maquinària de neteja. L'asfalt ho aguanta tot i és més barat de col·locar. Però, ¿cal realment fer aquesta obra quan el que hauria de ser prioritari és completar la urbanització del passeig entre Taulat i Calvell?

Alguna cosa no funciona a la Rambla

El segon coll d'ampolla que té avui la Rambla, tot i ser aquest un dels

carrers d'èxit de la ciutat, és la saturació de l'espai en tot el seu recorregut com a conseqüència d'una aflluència que creix amb veïnat i turistes. El que és evident a ulls de tothom és que la Rambla en aquests moments pateix un col·lapse que res té a veure amb el paviment sinó amb l'abusiva utilització que fan alguns bars i restaurants —no tots— de les terrasses. L'equilibri entre l'ús públic i l'ús comercial del passeig s'està inclinant perillosament en favor del darrer, fet que comporta un increment dels conflictes per la saturació de l'espai, un fort increment del soroll i la disputa d'usos. Si bé l'aglomeració de vianants mostra la vitalitat del principal eix cívic del Poblenou, l'excés i la saturació dificulten els usos més tradicionals com la simple passejada i la trobada entre les persones. Això ha aixecat àl·lades protestes de ciutadans que denuncien que no poden seure als bancs de la Rambla perquè es troben ocupats per una terrassa comercial o bé que el passeig es troba envaït per taules i cadires de determinats establiments. Els caps de setmana d'estiu és pràcticament impossible passejar per l'estretor de l'espai. En alguns trams, les taules i cadires dels bars actuen com una barrera contínua que fa

entre el col·lapse i la necessitat

impossible l'accés als portals des del centre del passeig. Es fa urgent, doncs, endreçar els usos de la Rambla.

La solució passa per limitar l'ús de l'espai públic als establiments comercials, regular la utilització i fer complir l'ordenança. Definir un pla d'usos específic que reguli la convivència a la Rambla. De fet, si ara mateix els agents de la Guàrdia Urbana posessin les sancions corresponents a qui sobreocupa l'espai i retiressin la llicència als reincidents, no es donaria la situació actual. També així es faria justícia a aquells comerços que observen l'ordenança sense en-vair el pas.

Redacció

Una proposta per regular els usos del passeig

- Limitar l'ús privat comercial a un 30% de la superfície del passeig central en tot el seu recorregut des de Gran Via fins a Calvell.
- Limitar l'amplada de les terrasses al 33% de l'amplada del passeig central com a màxim.
- Concentrar les terrasses al costat Besòs del passeig (com ara), deixant espai entre terrasses per facilitar l'accés al carrer des del centre del passeig.
- Limitar la superfície ocupada per terrasses de manera que no interfereixi amb altres usos públics (que no envaeixin l'espai destinat als bancs, aparcament de bicicletes, etc.).
- Limitar també l'ocupació del passeig per part de firaires ocasionals a una superfície que no dificulti la fluïdesa dels vianants.
- Exercir una vigilància de l'ordenança per evitar incompliments.
- Estudiar una col·locació més adient dels quioscos de premsa.
- No canviar de lloc el fanal de la rodona de Ramon Turró com va indicar sorprenentment el regidor.
- Procurar que les rodones puguin acollir ocasionalment activitats sol·licitades per les entitats del barri sense afany lucratiu i només amb finalitat cultural i associativa.

La Flor de Maig y el cooperativismo

Antiguas soluciones para conflictos actuales

La Flor de Maig, la primera semilla del movimiento cooperativo en Barcelona

En pleno bullicio industrial, allá por 1890, dieciséis vecinos del nuevo barrio del Poblenou, decidieron aportar veinticinco pesetas cada uno a un fondo común y con ellas sembrar la semilla de lo que fuera uno de los movimientos cooperativistas más importantes de Cataluña: La Flor de Maig. Si bien sus primeras inversiones fueron destinadas a crear un espacio común de ocio, pocos años después de la fundación comenzaron a vender alimentos y otro tipo de productos de primera necesidad. Los inicios del movimiento cooperativo no fueron fáciles, los sueldos eran bajos y la precariedad laboral una realidad cotidiana. A pesar de ello, el cooperativismo contribuyó a que las clases trabajadoras disfrutaran de pequeñas mejoras en su calidad de vida: accesibilidad a los alimentos, lugares de encuentro, difusión de la cultura e incluso una mutualidad para el enfermo o el jubilado.

La Flor de Maig prosperó rápidamente conduciendo a la cooperativa a la compra de diversos inmuebles en la ciudad destinados a la apertura de nuevas sucursales y también a la adquisición de una finca rústica en Cerdanyola, que llamaron La Granja y que se convertiría en todo un emblema de la cooperativa. El objetivo principal de esta compra era el aprovisionamiento de alimentos para la venta al por menor, pero poco a poco La Granja se convertiría en un lugar de descanso y distracción para todos los asociados. Periódicamente se organizaron multitudinarias excursiones para visitar las instalaciones que movilizaron a miles de cooperativistas, incluyendo una visita del presidente Francesc Macià en el año 1931.

Auge y decadencia del cooperativismo

En los años veinte la Cooperativa contaba ya con siete sucursales y una prosperidad económica al alza, pero la llegada de la República frenó las aspiraciones de los asociados, agravadas por la crisis del 29. Con la Guerra Civil se impuso una

fusión e incautación de las cooperativas y ciertas luchas internas que provocaron una desaceleración de los movimientos cooperativistas. Durante el franquismo, una mala gestión de los recursos, presumiblemente fraudulenta, terminó de hundir la Cooperativa, liquidando en la década de los 50 todos los bienes de que se disponía.

Gracias al movimiento vecinal se logró recuperar en el año 75 el mítico edificio de Wad-Ras (lo que hoy es Doctor Trueta) para retomar la historia de La Flor de Maig en forma de Ateneu Popular. Y es este mismo movimiento el que intenta no enterrar el pasado cooperativista del barrio, que trabajó durante años por mejorar la vida cotidiana de todos los vecinos y más, en tiempos de crisis.

Propuestas de futuro

Sin querer contraponer la recuperación de este espacio como Ateneu de barrio, este emblemático edificio que fue sede de la Flor de Maig podría continuar teniendo usos cooperativistas. Una de las propuestas para la recuperación de la antigua sede consiste en acoger a diversas cooperativas, que podrían ser las cooperativas de consumo con sede en el barrio como otras empresas de servicios y que actúen en cualquier marco dentro de la economía social y solidaria. Con estos usos quedaría plenamente justificada la recuperación del antiguo edificio como un equipamiento municipal destinado a promover la economía social y más en unos tiempos en los que será necesario impulsar proyectos económicos que creen puestos de trabajo y ofrezcan aquellos servicios a los ciudadanos que la Administración está dejando de aportar. El carácter emprendedor ciudadano y el apoyo del Ayuntamiento podrían hacer cuajar en el Poblenou proyectos de empresa cooperativa en el sector de los servicios sociales, la cultura, la alimentación, el comercio, la banca... Antiguas soluciones en tiempos nuevos. Y una antigua sede, La Flor de Maig, para un nuevo impulso cooperativo.

Naia Hernández

És una llàstima!

L'estiu ja s'acaba. Tothom es prepara per a la nova rutina, l'escola retallada, la feina si la tens i la tardor, quan els arbres es muden de roig i de groc. Però abans s'ha de gaudir de les festes del barri. Dies de joia i diversió per insuflar forces a l'esperit i començar bé la nova etapa d'aquesta vida que a la Berta no li resulta gens fàcil. Ja no sap què fer per entretenir el Joel, que, a casa, s'enfila per les parets. Surten tots dos al carrer i passegen Rambla amunt, Rambla avall, matant la tarda. La gent no para, uns cap a la fira, d'altres esperant la desfilada de dracs i gegants: el Bernat i la Maria, el Lloro del 36, l'Estarrufat i la Víbria, amb uns pits extraordinaris que ja els voldria la Berta. I el Fènix, el nouvingut que ha ressorgit de les cendres.

—Com anem, Berta? Que bé que s'ho passa la canalla! Quina llàstima que l'estiu ja s'acabi...

—Sí, senyora Conxita, és una llàstima.

A cada cinc o deu passes es troba gent coneguda entre el tràfec humà. És inevitable, això és com un poble, un poble nou on ella, sovint, se sent vella i fora d'òrbita.

—Hola, Berta, on has deixat el Pere? —pregunta una altra veïna.

—És a casa fent coses.

—Quina llàstima que no surti a gaudir de la festa.

No es pot ni caminar per la Rambla. Has d'esquivar la gent per no trepitjar peus o, encara pitjor, que no t'esclafin el nen.

—Com va, Berta? Ja has trobat feina? —aquest cop és el noi del quiosc qui s'interessa per ella.

—Encara no.

—Quina llàstima.

Sembla que el veïnat s'hagi conjurat per tocar-li els punts febles i decideix ensucrar-se amb un gelat de maduixa i un altre de xocolata per al Joel. Se'l prenen tranquil·lament, el nano empastifant-se fins a les orelles i ella pensant que potser Lennon tenia raó quan va escriure que la vida és tot allò que et passa mentre estàs ocupat fent altres plans.

Tornen a casa i la Berta no s'equivoca: el Pere està fent dues coses. Beu cervesa i mira un partit de futbol per la tele.

—Està perdent el Numància, quina llàstima! Com ha anat, Berta?

Ella deixa les bosses, penja les claus i neteja la boca, que encara regalima, al seu fill.

—A tu et diré la veritat: és una llàstima que perdi el Numància, però se me'n fot, Pere. És una llàstima que l'estiu ja s'acabi, però ho estic desitjant. Barcelona és molt difícil. Els turistes no ho saben, però jo sí. És una llàstima no haver trobat feina, però mai faré de venedora d'assegurances o de tarifes telefòniques. Estic farta d'enganyifes, ja no tinc estómac. Això no pot continuar igual. Estic indignada.

—Per cert, t'ha trucat la Sònia. Diu que no sé quan, ha quedat amb no sé qui dels indignats, per fer-ne una de grossa no sé on.

—Com?

—No sé com, però diu que s'acosta un canvi de cicle.

Exacte, pensa la Berta. El canvi de cicle que ja van profetitzar els maies. El mes de desembre de l'any 2012 culminarà el canvi, serà com esborrar-ho tot per començar de nou. I ressorgirem de les cendres com el Fènix.

—Potser és el moment de passar a l'acció -diu la Berta.

—Què vols dir?

La Berta agafa el telèfon i truca a la Sònia.

—Hola, Sònia, digues quan, on i com, perquè allà hi seré.

Elena Marzo

Corrección/Redacción Textos
 Redacción (informes, publicidad...)
 Corrección ortotipográfica y estilo
 Contenidos web - Blogs
 Textos Literarios
 Reescritura y Transcripción

E.M.

ELENA MARZO

670 80 71 74
 eee.marzo@gmail.com
 www.elena-marzo.blogspot.com

Apaguem el racisme!

La setmana anterior de la sessió del ple del Districte del dia 4 d'octubre, l'Ajuntament va realitzar dos desallotjaments d'assentaments en el nostre barri (l'un al carrer Badajoz, i l'altre al carrer Doctor Trueta). Del primer sabem que les persones que en formaven part feia anys que vivien al Poblenou i tenien els fills escolaritzats a les escoles del barri; ara han fugit a Sabadell. Les persones de l'altre segurament a hores d'ara deuen vagar pels carrers del barri, qui sap si dormint dins els portals dels caixers automàtics.

En aquest ple del Districte, el Partit Popular hi va presentar una proposició per tal que l'Ajuntament eradiqués els assentaments del barri. En aquest sentit, va animar uns veïns del carrer Maresme a queixar-se de l'assentament del carrer Puigcerdà. Aquests veïns van protestar

per l'estat de deixadesa de la seva zona i per la mala imatge que dóna aquest assentament, però no van poder aportar que d'aquí se'n derivi cap cas concret de delinqüència. En aquest ple, un representant de la Xarxa de Suport als Assentaments del Poblenou va fer una crida a superar desconfiances i a conèixer personalment la gent que viu en aquests assentaments i comprovar la gran qualitat humana que tenen, i alhora va criticar la hipocresia de l'Administració, que mentre presenta un Pla Integral dels Assentaments de Barcelona per afrontar les problemàtiques dels seus habitants es dedica a pressionar els propietaris dels terrenys perquè els facin fora.

El Partit Popular no va aconseguir que cap grup municipal votés a favor seu, ara bé l'argumentació de Convergència va ser tota una perla: "No votem a

favor de la proposició del PP perquè és el que ja estem fent".

Des d'aquestes línies apel·lem a la responsabilitat dels nostres polítics. Tothom ha de ser conscient que en moments de crisi és molt fàcil atiar la flama del racisme entre la gent més senzilla de la nostra societat. Hi ha interessos: d'aquest foc només surt fum que amaga els qui realment són els veritables delinqüents que provoquen les penúries de la nostra població.

Joan Maria Soler

un projecte de qualitat fet realitat

H A B I T A T G E S P R O T E G I T S A L P O B L E N O U

ASSENTAMENTS A BARCELONA

El mes de juliol passat la nau del carrer Josep Pla on viuen i treballen 300 persones de vint nacionalitats diferents va rebre la visita dels mossos d'esquadra per comunicar-los que en quatre dies havien de desallotjar la nau.

Moltes de les persones que viuen actualment a Josep Pla provenen de l'assentament del carrer Badajoz d'on van ser desallotjades l'estiu de 2011. Quan van arribar a la nau estava plena de runa i brutícia que ells mateixos van netejar en un intent de fer-la més habitable. Actualment, malgrat ser un espai sense condicions, mancat d'aigua i llum, com bé diuen els seus habitants aquesta no és la casa dels seus somnis, però tenen sostre, hi poden treballar i això és millor que el carrer.

L'ordre judicial, que deixava sense alternativa tantes persones, va generar gran alarma entre els seus habitants i van demanar la solidaritat de les entitats i els veïns de la zona.

La preocupació que havia generat el pla de xoc previst per l'Ajuntament i que vam exposar en l'editorial de la darrera revista s'estava fent realitat: els habitants de l'assentament més gran de tot Barcelona anaven al carrer sense que el Pla Integral anunciat per l'alcalde tingués cap mesura prevista.

La propietat de la nau és de Fincas Riana, SL, empresa amb capital majoritari de la família Igesias Baciana que forma part del Patronat Maite Iglesias Baciana, el qual té projectes de treball contra la pobresa, alguns d'ells a l'Àfrica.

Aquests fets fan evidents les greus contradiccions de la nostra societat:

- Que en un Estat on els seus habitants al llarg de la història s'han vist forçats a emigrar i que novament ho han de fer, els seus governants legislin i criminalitzin, amenaçant amb la detenció i l'expulsió, i sotmetin a assetjament mitjançant la policia aquelles persones que han vingut buscant una vida millor.
- Que l'única intervenció del govern autonòmic sigui la del seu conseller d'Interior Felip Puig que amenaça amb l'operatiu dels Mossos i qualifica de negoci lucratiu una simple activitat de supervivència.
- Que un govern municipal que ha de vetllar pel benestar de tots els veïns ignori la part més feble de la societat, els tanqui totes les sortides i els aboqui més, si això és possible, a l'exclusió.
- Que el regidor del Districte estigui completament absent en un conflicte que afecta 300 dels seus veïns.

L'advocat comunicant als veïns i veïnes de la nau que el jutge anul·lava l'ordre de desallotjament

Preparant la festa per celebrar la victòria

- Que una fundació que diu tenir objectius socials, alguns d'ells a l'Àfrica, no permeti a Barcelona la utilització d'uns espais buits de la seva propietat, que no té previst utilitzar de manera immediata, i negui fins i tot una entrevista als ocupants i als advocats que els representen.

És una vergonya que els DRETS HUMANS, a la nostra societat i en ple segle XXI, no siguin per a totes les persones.

Els polítics que ens governen ignoren que és el model social el que genera les situacions d'exclusió i, en lloc de buscar solucions, segueixen mirant cap a una altra banda.

Novament han estat la lluita dels afectats i la solidaritat ciutadana, amb el suport d'un equip jurídic compromès, qui ha guanyat aquesta batalla.

Montse Milà

Solars buits

A Saragossa s'han realitzat una sèrie d'intervencions per retornar temporalment al centre històric els solars buits i abandonats i transformar-los en espai públic

Buits. Aquest és el nom del pla amb el qual l'Ajuntament de Barcelona cedirà solars sense edificar per dotar-los d'un ús provisional. Les entitats i associacions sense ànim de lucre poden proposar des de la primavera un ús o activitat d'interès i una gestió temporal, d'un any prorrogable, per als vint emplaçaments de propietat municipal que inclou la mesura, dos per districte. Sí, dos per districte, en un intent d'homogeneïtzar l'impacte de la iniciativa i fer-la arribar a tots els barris. Un "café para todos" a la barcelonina.

La problemàtica dels solars al Poblenou

I és que buits i abandonats és tal i com es mantindran la majoria de solars al nostre barri un cop executat el pla si s'equiparen dos districtes tan dispersos pel que fa a consolidació urbanística com l'Eixample i Sant Martí. "Buits" és una iniciativa interessant per a la ciutat però totalment insuficient per al Poblenou, que actualment compta amb uns 450.000 m² de superfície buida repartida en més de 100 solars. La crisi econòmica ha deixat un barri a mig fer. Naus enderrocades, fàbriques abandonades, les males herbes broten dels espais buits i tancats, infestats de rates i deixalles, al costat d'escoles i llars d'infants, d'hotels de luxe i de moderns edificis d'oficines. A dia d'avui, només alguns solars resten oberts i mantenen assignat un ús temporal, gairebé sempre utilitzat com a aparcament gratuït. Aquest any, però, ha succeït un fet inesperat. Una trentena de veïns han muntat un hort urbà en un solar d'uns 500 m² al costat de la Rambla. Han netejat el terreny, hi han plantat i hi han realitzat diverses activitats per al veïnat. La majoria dels veïns s'han mostrat conformes amb l'ocupació, i fins ara els propietaris del solar no s'han pronunciat.

El cas de Saragossa: Esto no es un solar

Què no és un solar? A Saragossa van tenir molt clar que els espais buits havien de ser uti-

litzats transitòriament pels veïns. Per això, a través de la iniciativa estonoèsunsolar, impulsada per l'arquitecta Patrizia di Monte, des del 2009 s'han realitzat una sèrie d'intervencions per retornar temporalment al barri aquells solars buits i abandonats i transformar-los en espai públic. I el resultat ha estat tot un èxit. Vint solars retornats al centre històric, alguns de propietat municipal, però altres cedits gratuïtament pels seus propietaris. Baix cost de les intervencions, 41 llocs de treball generats, condicionament per a ús esportiu, lúdic, infantil, educatiu. Molta participació ciutadana i molta cura pel medi ambient. A partir d'aquí, s'ha ampliat el programa a solars d'altres barris. El projecte, doncs, segueix viu.

El cas de Detroit: De la decadència al renaixement

Només amb una dada n'hi ha prou per explicar la decadència de Detroit durant la segona meitat del segle XX. Entre la dècada dels 40 i la dels 90 la ciutat va passar de 2 milions d'habitants a 900.000. De la Motor City, gran centre econòmic nord-americà, es va passar a una ciutat abandonada, arruïnada, on la major part de la població viu a la perifèria. El resultat, 33.000 solars i edificis buits. Tancats, plens de deixalles, oblidats. Però aquests últims anys s'ha produït un canvi crucial, un renaixement, gràcies al canvi d'actitud dels seus habitants. Coincidint amb un sorgiment de la consciència mediambiental, molts ciutadans de Detroit s'han unit per convertir la Motown en un exemple de regeneració urbana i sostenible. I prenent idees de la permacultura i l'agricultura sostenible, han reconvertit molts d'aquests solars en horts urbans. Fins al punt que s'han iniciat diferents projectes empresarials amb la intenció de crear les granges urbanes més grans del món, cedint als veïns un espai per al seu propi cultiu. És el retorn del camp a la ciutat.

El Poblenou compta actualment amb uns 450.000 m² de superfície buida repartida en més de 100 solars

Problema o oportunitat?

Una oportunitat per al Poblenou

Són aplicables els casos de Saragossa i Detroit al Poblenou? Directament no, però se'n poden agafar idees. Per una banda, la planificació amb què s'ha treballat a la ciutat aragonesa, projectant el barri en la seva totalitat i no separada-

ment, cercant els usos més adequats a cada espai, i sobretot buscant la col·laboració de propietaris, veïns i Ajuntament. Per l'altra, la idea de la desconstrucció i desurbanització de Detroit entesa com a progrés. Fins ara, semblava que progressar i urbanitzar era tot u. Però, per què no entendre-ho com una oportunitat de mirar enrere i canviar el que no funciona? L'Associació de Veïns del Poblenou ja ha estat treballant en solars del barri que es troben pendents d'executar per dotar-los d'ús provisional. Es tracta de posar en valor aquests espais, donar-los una utilitat social i vincular l'activitat a la creació de llocs de treball. Al mateix temps, s'evitarà que els solars romanguin buits, amb els riscos i el cost econòmic associat a les situacions d'abandó. Però, per què no podem anar una mica més enllà? Per què no plantejar-nos modificar transitòriament el planejament per donar cabuda a aquestes intervencions? Us imagineu un Poblenou on tots aquests solars esdevinguessin horts urbans, pistes esportives, espais lúdics i infantils, equipaments de baix cost? I si fins i tot hi haguessin empreses que invertissin en granges urbanes, com a Detroit, o en plantacions de fotovoltaiques? A alguns els pot semblar una utopia, però no ens podem permetre tenir un barri a mig fer durant vint anys més.

Marçal Bonadona

RBA PASIÓN POR LA LECTURA

Editores líderes en España

Revistas **Lecturas** **EL MUEBLE** **NATIONAL GEOGRAPHIC** **Saber VIVIR** **Clara** **Cosmos** **el jueves** **Cocina SEMANA**
InStyle **ARQUITECTURA Y DISEÑO** **HABITANIA** **COCINA** **tuBebé** **Patrones** **Labores i Hogar**
SPEAK'UP **CUERPO MENTE** **HISTORIA** **CASAS CAMPO** **COCINAS** **MENTE SANA** **top auto** **VIAJES**
 Coleccionables **QUERER** **LA ESSENCIA DE LAS COSAS** **Punto de Cruz** **de la mano**
 Libros **GRADOS** **Integral** **La Magrana** **MOLINO** **OSPREY** **Serres**

AMPA Vila Olímpica

“Després de molts anys de treball, s’havia aconseguit una escola pública molt bona. Ara, amb les retallades, aquest sistema està en perill. S’ha tret la sisena hora. Les condicions laborals dels mestres han empitjorat. Han reduït el número de professors. Han disminuït les subvencions, els recursos...”

Maria José Gallego, presidenta de l’AMPA del CEIP Vila Olímpica, és una de les persones que dediquen el seu temps lliure de manera altruïsta per formar part d’una de les associacions de pares i mares que existeixen a les escoles del Poblenou. “L’Escola funciona perquè hi ha un consens entre el que és el personal docent i els pares i mares. Se segueix una mateixa línia de treball, es tracta de ser coherents amb tot el que fa l’escola, així s’aconsegueixen moltes més coses.” L’AMPA s’encarrega d’organitzar i gestionar el temps de l’escola que no és lectiu. Aquí hi entren les activitats extraescolars, els serveis d’acollida de matí i tarda, el Casal d’Estiu, el menjador i les activitats que puguin programar-se. Però també inclou, sobretot, fer costat a l’equip directiu en totes aquelles qüestions, peticions o conflictes per tal de mantenir el bon funcionament de l’escola i incrementar la qualitat de l’ensenyament. El paper de l’AMPA a l’escola pública esdevé, doncs, fonamental. **“Les escoles que millors resultats tenen són aquelles on hi ha una major implicació dels pares i mares en el projecte del centre, és clar.”**

Un representant de l’AMPA participa al Consell Escolar. Aquest òrgan representatiu de tots els estaments de l’escola (equip directiu, mestres, pares i mares, Ajuntament i equip no docent) escull el director del centre i aprova el projecte educatiu, la memòria

anual d’activitats del curs, el pressupost, el calendari i els horaris, així com tot el procés de preinscripció i matriculació del curs escolar. La participació a l’AMPA és voluntària i no remunerada. S’estructura amb una junta, formada per quatre càrrecs elegits per tots els pares i mares: president, vicepresident, tresorer i secretari i, a més a més, un vocal de cada comissió. Al CEIP Vila Olímpica hi ha vuit comissions, cadascuna dedicada a una àrea.

La Comissió d’Extraescolars s’encarrega de gestionar els recursos i organitzar l’espai per poder oferir als alumnes una àmplia oferta d’activitats: escacs, bàsquet, patinatge, hoquei, teatre, anglès, expressió corporal, dansa, música, vela i piscina, a més del servei d’acollida al matí i a la tarda. “Tot s’estructura en funció de la demanda. S’intenta que les activitats no siguin massa cares, amb algunes és impossible; la música, per exemple, és cara. Amb la crisi hem iniciat un sistema de beques a través de l’AMPA, provem de col·laborar amb el que tenim.” La Comissió de Festes organitza totes les celebracions que es fan a l’escola, des de la xocolatada per Carnestoltes al sopar de fi de curs. Així s’estableixen nexes entre la comunitat escolar, s’enforteixen vincles i se’n fan de nous. La Comissió de Comunicació s’encarrega del web de l’AMPA, edita la revista AMPAPA’T i ha creat la newsletter (el butlletí d’informació) i una pàgina al Facebook per tal de permetre el contacte i la transmissió d’informació de forma ràpida i efectiva a l’escola. La Comissió de Nutrició i Salut col·labora amb l’empresa encarregada del menjador, Cuina Justa-Fundació Casia Just, i l’escola. Un metge i una nutricionista elaboren el menú mensual, introduint-hi aliments

GELATERIA **FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA**
casa fundada l'any 1912

¡Ché qui hochecha!

EL TIO CHE

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

CLÍNICA DENTAL GLOBES

Dr. José Fco. López Alias

DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1er
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

COPI RAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL

697 268 335

ALIMENTACION

lombarte

DUSA

MARIA AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

COVILAS, S.L.

ESPECIALISTAS EN CARAVANING

c. Llull, 173 08005 Barcelona
tel. 93 485 27 27 fax 93 485 37 16

lunes a viernes 9,30 - 14h. 16,30 - 20h.
sábado 9,30 - 14h.

PARKING GRATUITO EN C. LLULL 200
www.covilas.com covilas@covilas.com

L'escola pública està en perill

Maria José Gallego, presidenta de l'AMPA del Ceip Vila Olímpica

ecològics i oferint una dieta equilibrada. La Comissió Camí Escolar treballa conjuntament amb l'Ajuntament i el Districte per tal d'aconseguir una ruta segura d'anada i tornada de l'escola. La Comissió de Sostenibilitat intenta pal·liar les altes temperatures a l'escola durant l'estiu i la primavera, alhora que tracta fer de l'edifici un referent en sostenibilitat. S'hi ha instal·lat persianes i tendals i es treballa per aconseguir zones més ombrívols al pati. Espai Família Activa és una renovada comissió amb el proverbi africà **“per a educar un infant cal una tribu sencera”** com a lema. Organitza partits de futbol, trobades, xerrades i conferències per convertir-se en un punt de trobada

i d'intercanvi d'idees, dubtes o inquietuds entre famílies. Finalment, hi ha la Comissió de Carnaval, que va néixer fa tres anys per participar activament a la Rua del Poblenou. “A l'AMPA sempre es necessita més gent. Però això implica també dedicar-hi temps, a vegades massa... Sí que és veritat que quan es demana col·laboradors sempre hi ha molta participació i és cert que nosaltres som unes 45 persones. Hi ha AMPAs que funcionen amb molta menys gent, però llavors no es poden dur a terme molts projectes, és impossible.”

L'AMPA es finança a través de la seva quota mensual i de la quota d'extraescolars. També es demanen totes les subvencions possibles. “No gastem si

no en tenim”. Gràcies a aquesta filosofia, s'ha pogut donar certes subvencions en temps de crisi i col·laborar amb l'escola per tal d'intentar que afecti el menys possible les activitats dels nens. **“A la nostra escola mai cap nen s'ha quedat sense sortides o colònies.** Formen part del projecte educatiu, així que s'han subvencionat quan ha calgut.”

L'Escola Vila Olímpica es caracteritza pel seu Projecte Integrat de Llengües, que marca el seu funcionament. També col·labora dins el Projecte d'Escola Inclusiva amb el CEE Aspasim en l'atenció als alumnes amb dificultats d'aprenentatge greus i permanents derivades de discapacitat o pluridiscapacitats, en entorns ordinaris. Però el dia abans de començar el curs, el Consorci d'Educació va informar a l'Escola Vila Olímpica que Aspasim ja no podrà intervenir en l'escola pública i que un professional del Departament d'Ensenyament s'encarregaria de la seva feina. Els nens tutelats per Aspasim no van poder tornar a l'escola. L'AMPA va reforçar l'equip directiu a la reunió amb el Departament d'Ensenyament per poder fer més pressió davant d'aquest fet, ja que no es tracta només de cobrir uns horaris.

“L'AMPA Vila Olímpica sempre ha fet costat a l'escola i el seu equip. Hem participat activament amb la FaPaC (Federació de Mares i Pares d'alumnes de Catalunya) en les manifestacions, protestes i mesures de pressió contra les retallades. Ens juguem el futur de l'educació pública.”

Esther Racionero

FARMÀCIA LOPERENA GIRÓ
TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

CLINICA VETERINARIA
POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

ÒPTICA traver
des de 1953
C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Villarroya
SABATERS DES DE 1870
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

Aigua de Barcelona, qualitat garantida

Aigües de Barcelona és la primera companyia d'aigua al món que ha obtingut la certificació internacional ISO 22000, de control de qualitat alimentària, per la gestió d'un gran sistema d'abastament.

Aigües de Barcelona s'anticipa a les exigències normatives del futur amb l'homologació dels processos de producció i distribució d'aigua urbana, d'acord amb els criteris aplicables a la indústria alimentària.

Si voleu saber més sobre aquesta certificació o sobre la qualitat de l'aigua de Barcelona, entreu a

www.aiguesdebarcelona.cat

**Aigües de
Barcelona**

**QUAN
TOT
FLUEIX**

Tot recordant els compromisos envers el patrimoni industrial

Elements de patrimoni de titularitat pública pendents de rehabilitació

- La Escocesa: c. Pere IV, 341-357 (pendent de rehabilitar dues naus per a artistes. Projecte Fàbriques de creació)
- Fàbrica Lucena: c. Pere IV, 362-370 (pendent d'ús i rehabilitació)
- Façana de les Cotxeres de TMB; c. Ciutat de Granada, 112. (pendent de rehabilitació)
- Cine Ideal: c. Trueta, 196-198 (pendent d'expropiació)
- La Vanguardia: c. Llacuna, 25-31 (amb proposta de reutilització, pendent de projecte)
- Locales y Fuerzas Industrials: c. Pallars, 217 (previst casal de joves, pendent)
- Magatzem Miquel Picó: c. Pere IV, 58-60 (pendent d'ús i de rehabilitació)
- Cooperativa Pau i Justícia: c. Pere IV, 228-232 (amb projecte Sala Beckett, pendent d'iniciar obres)
- Tallers Oliva Artés: c. Pere IV, 271-281 (amb projecte Muhba, actualment en obres de rehabilitació 1ª fase. Pendent la 2ª fase)
- Fàbrica Pons i Clerc: c. Sancho de Àvila, 105-111
- Tallada i Lora: c. Selva de Mar, 125-133 (pendent ús i projecte)
- Edifici Ciutat groga (cotxeres): c. Roc Boronat, 99-115 (pendent de rehabilitar)

www.centremedicpoblenou.es

CENTRE MÈDIC POBLENOU

**CERTIFICATS MÈDICS - PERMIS DE
CONDUIR - ARMES - SEGURETAT
NÀUTICS - ESPORTIUS - GRUA
OFICIALS DE TOTES CLASSES**

Llull 175 pral. 2a. (cantonada rambla)
08005 BARCELONA Tel. 93 485 41 77

PROBLEMES AMB ELS ESTUDIS DEL TEU FILL/A?

GUIA'M
ESPAI D'ESTUDI I ASSESSORAMENT PEDAGÒGIC
NOVA AULA D'ESTUDI AL BARRI

C/Sant Joan de Malta 131 (entre Perú i Bolívia)
659.733.053 / 610.610.654
guiam.aulaestudi@gmail.com

**HORARIS
FLEXIBLES
I TARIFA PLANA
VINE A PROVAR-HO!**

Què se n'ha fet, dels defensors del patrimoni industrial del Poble-nou?

L'abril de 2005, enmig d'una imensa baralla entre l'Ajuntament i les entitats ciutadanes que demanaven la preservació del patrimoni industrial del Poble Nou, Convergència i Unió, exercint d'oposició a l'Ajuntament de Barcelona, va presentar una proposta urbanística per salvar el conjunt de Can Ricart. Xavier Trias demanava llavors la creació d'un viver d'empreses a Can Ricart gestionat per Barcelona Activa (*La Vanguardia*, 6 d'abril de 2005). Un any abans, el maig de 2005, Eduard Freixedes, que era regidor de CiU, deia textualment en referència a Can Ricart: "El Poble Nou no té grans edificis públics o religiosos on poder reconèixer-se com a comunitat, com a barri. Aquests elements físics, geogràfics, són les fàbriques, i les més significatives s'haurien de preservar íntegres" (*Ciutat Nord*, maig de 2005). Freixedes acabava dient: "en cas contrari... no ens haurem d'estranyar que el barri lluiti perquè la seva identitat sigui respectada". El grup municipal de CiU va emprendre un combat dialèctic contra els alcaldes Clos i Hereu, sumant-se a la causa en favor del patrimoni. L'actual regidor de Sant Martí, Eduard Freixedes va signar un article titulat "Salvar el patrimoni industrial: passar de les paraules

als fets" (juny de 2004. <http://www.convergencia.cat>). Per sort, la força dels arguments i la pressió ciutadana en favor del patrimoni industrial van salvar Can Ricart, almenys una part significativa. Ara bé, passar de les paraules als fets, ara que Trias és l'alcalde de la ciutat i Freixedes és regidor del Districte, està comportant l'aturada de les obres de rehabilitació a Can Ricart i el desmantellament parcial de l'empresa municipal Barcelona Activa, just en uns moments que l'alarmant índex d'aturats aconsellaria just el contrari.

La recuperació del patrimoni com a motor i revulsiu d'una transformació urbana amb sentit, que aprofita el caràcter singular de la trajectòria de la ciutat industrial per reinventar-se ha plegat velles. No se sap si definitivament per ordre del nou consistori sortit de les urnes ara fa un any i mig, o si es debat entre el vull però no puc perquè estem en crisi, al qual ja ens ha acostumat aquest govern, tot i que també aprofita sempre que pot per dir que Barcelona té els comptes sanejats a diferència d'altres ciutats. Sigui com sigui, les obres de Can Ricart estan aturades, i els edificis, exposats a una ràpida degradació sense que l'Ajuntament de Barcelona, administració propietària del recinte, hagi denunciat els fets ni s'hagi fet càrrec subsidiàriament de la seva continuació. Tant els responsables

d'Hàbitat Urbà com el regidor del Districte en donen la culpa al Departament de Cultura de la Generalitat, que és qui havia de fer la inversió, i qui va suspendre el projecte previst de La Casa de les Llengües.

També el grup parlamentari de Convergència i Unió en el passat va trencar una llança en favor del patrimoni del Poble Nou. El maig de 2005 els diputats Felip Puig i Carme Laura Gil, en qualitat de portaveu i diputada, van presentar a la mesa del Parlament una proposició no de llei sobre l'elaboració d'un Pla director de preservació del patrimoni industrial, amb referència concreta a la conservació del conjunt de Can Ricart, que no va prosperar perquè va guanyar per majoria una altra proposició presentada pels partits del govern. La proposició presentada per CiU instava a elaborar un pla director de preservació del patrimoni industrial, i "Realitzar amb caràcter urgent les actuacions adients, administratives i institucionals, per tal de preservar en la seva integritat els conjunts d'arquitectura industrial patrimonial de tal manera que es permeti la seva visibilitat contextualitzada, en especial l'urbanisme industrial del Poble Nou, i en concret el conjunt de Can Ricart" (Grup parlamentari de Convergència i Unió. Parlament de Catalunya, 20 de maig de 2005). D'acord amb tanta manifestació i tantes declaracions en favor del patrimoni industrial, calia pressuposar que aquest es veuria clarament potenciat amb governs de CiU a l'Ajuntament de Barcelona i a la Generalitat. No s'entén, doncs, que estigui passant just el contrari.

A més de Can Ricart, es troben en aquests moments pendents d'actuacions de rehabilitació altres edificis de titularitat pública que es relacionen en el quadre annex. Cal fer menció també de l'edifici de la Flor de Maig que, encara que és de titularitat privada, té prou entitat pel seu pes històric i patrimonial per emprendre la seva rehabilitació i retornar-lo a l'ús d'equipament públic.

S. Clarós

Diego Mallo: Vivim anestesiats

Visitem el Diego al seu estudi de La Escocesa. Llicenciat en Belles Arts, va néixer a Vigo el 1974 però ja fa 18 anys que és a Barcelona i és veí del Poblenou. Il·lustrador, pintor, escultor i artista multimèdia, ha recollit bona part de la seva obra en el llibre *Corazón que no siente; ojos que no ven*. Enguany la revista alemanya *Novum* –un referent en temes de disseny a Europa– ha publicat un extens reportatge sobre el seu treball.

“Corazón que no siente; ojos que no ven”. Vivim adormits emocionalment?

Amb aquesta frase volia emfatitzar aquesta ruptura: entre veure i sentir. El resultat és aquest llibre que, per una banda, ens mostra la perversió a la qual la societat ens sotmet, i per l'altra, mostra els efectes de la perversió en el propi individu. Tot allò que és pervers ens resulta aliè (perversos són els assassins) i no ens adonem que moltes de les nostres reaccions són també perverses. Davant d'això ens insensibilitzem i deixem de veure-hi. Amb el meu treball el que intento és fer visible aquesta realitat, amb metàfores que sovint semblen absurdes. Com per exemple en aquest treball, *Tamboriner*.

Ens ho expliques?

Seria més interessant que m'ho expliquessis tu...

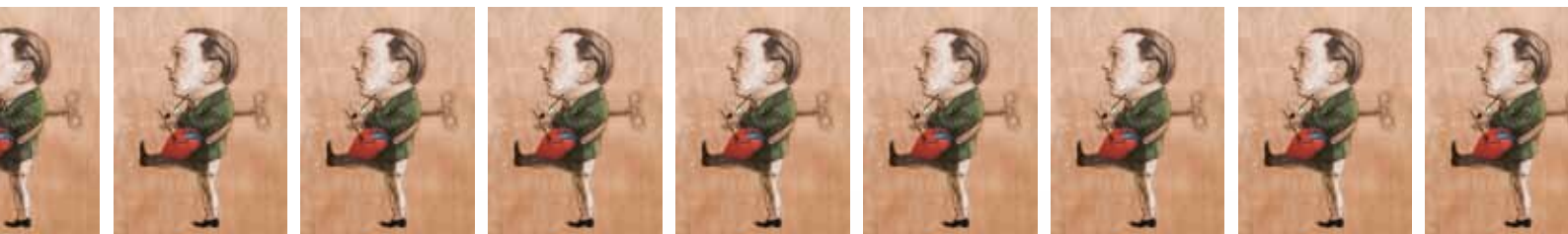
Una persona a qui han de donar corda perquè el cor li bategui, la fan viure des de fora, no viu per ella mateixa.

En certa manera és així. Té a veure amb l'alienació, amb la insensibilitat. Si t'hi fixes, el personatge es mou com un autòmat i la seva mirada és inerta. El cor apareix fora de la caixa toràctica, fet que encara el fa més fràgil. Ens colpegem, ens maltractem. I en aquest joc acabem sent víctima i botxí ja que la societat ens perverteix, però l'individu contribueix a aquesta perversió.

Hi contribueix per inèrcia?

És clar. Arriba un moment en la vida adulta en el qual les eines de supervivència esdevenen armes, contra nosaltres mateixos i contra la societat.

Busques que la gent es desperti d'aquest en-sopiment?

Sí, sempre m'han interessat les persones, els retrats, sempre estic rodejat de caps. Utilitzo el retrat com a concreció de la identitat humana, com un mitjà per aprofundir-hi.

El canvi comença en l'individu?

El problema és que no estem educats conceptualment per al canvi, estem educats per formar part d'un sistema. Però crec que l'única manera que tenim per aconseguir un canvi és que hi hagi una suma d'individualitats, amb principis emocionals i ètics, que engeguin el procés.

1 any i 40 setmanes a La Escocesa, més creadors més creativitat?

D'ençà que sóc aquí he participat en exposicions, programes d'intercanvi a l'estranger, he organitzat cursos... Fa poc vàrem exposar en una galeria de Berlín. La Escocesa és un centre autogestionat, així que nosaltres decidim en quines activitats volem invertir els diners i escollim les que ens són més beneficioses. En aquest aspecte, resulta molt positiu. Ara bé per al procés de treball creatiu, personalment, treballa millor aïllat.

I a Barcelona... ja fa 18 anys que hi ets. Com t'ha tractat la ciutat?

No em queixo, malgrat que he estat fora de l'escena artística durant molts anys. Quan vaig acabar Belles Arts vaig començar a treballar en il·lustració, en disseny gràfic i en temes multimèdia. Va ser arran d'un concurs de pintura que vaig reprendre el meu treball personal i he de dir que el dia que em vaig decidir la meua visió va canviar. De sobte la meua mirada funcionava com quan pintava cada dia... Però crec que el panorama artístic a Barcelona ara mateix no és gaire engrescador. Jo miro més cap enfora, cap a l'estranger. Aquí hi ha professionals molts bons en termes creatius però l'entorn laboral és de tot menys professional. En aquest país no és habitual contractar els il·lustradors i moltes vegades les tarifes són insultants.

Què en penses del Poblenou, podria es-

devenir un nou centre artístic?

No ho sé. Té potencial i possiblement ho acabi sent tot i que hi ha molts edificis que han enderrocat i dels quals només es conserva la xemeneia... Però sí, encara té arquitectònicament espais molt potents buits i també hi ha molts centres de creadors. Diuen del Poblenou que havia sigut el Manchester català. Però ara no ens podem comparar amb el Manchester modern. Jo sincerament hi veig moltes diferències. De fet vaig anar a Manchester al febrer amb una beca d'intercanvi entre La Escocesa i Islington Mill i allí les coses semblen més fàcils; l'humus cultural és més pròsper i ho és des de fa generacions. Quan arribes allí et presenten a tothom: professors, crítics, galeristes, directors de centres, estudiants. Ben aviat sorgeixen col·laboracions, estan més connectats.

Aquí no passa?

Aquí tot és més difícil. Els centres col·laboren, però tot passa per un prisma institucional que complica el procés. Aquí mateix al barri, Hangar i La Escocesa, bé, ens coneixem però crec que no aprofitem tot el nostre potencial, ens costa.

Plans de futur.

Potser emigrar a Londres. Allí hi ha més oportunitats artístiques.

Una llàstima...

Aquí hi ha molt de talent però no hi ha una estructura sòlida que generi un mercat, malgrat que Barcelona es vengui com a ciutat creativa... És com amb la crisi: ens basem en uns principis dubtosos, ens sustentem en estructures fràgils i en el moment en què la mentida es des-tapa, la gent se centrifuga amb la mentida. Per posar un exemple, la lliga de futbol porta el nom d'un banc. És a dir, et fan fora del pis, vas al bar i et trobes que la lliga està patrocinada pel mateix banc que t'ha desnonat. Si no estiguéssim anestesiats emocionalment...

Ja que parlem de futbol m'agradaria acabar amb una imatge del teu llibre on apareix un àrbitre amb un cor.

Es tracta d'una escena familiar, una família que discuteix i que ens mostra la incapacitat de comunicar-nos i de resoldre els conflictes. L'àrbitre, que és el mediador, penalitza "amb cor". Però la penalització no hauria de ser la fórmula per resoldre els problemes sinó que hauríem de ser honestos, sincers, posar-hi el cor.

Anna Lorente i Ripollès
Fotografia: Adrià Olay

L'Associació de Comerciants del Poblenou us volem desitjar una bona entrada a la tardor

Els comerciants volem agrair la confiança que els veïns dipositeu en les nostres botigues i aprofitem per recordar-vos que disposem d'una àmplia gamma de productes de tota mena per oferir-vos.

El rebost de casa no us quedarà mai buit perquè tenim un mercat fantàstic amb un bon assortiment d'aliments i també botigues especialitzades ben a prop amb productes frescos i ecològics. I si no voleu cuinar, teniu menjar preparat que us ho fa fàcil!

Ara que ve el fred no us faltarà roba d'abric ni unes bones sabates. Ja toca treure's el calçat d'estiu i la roba curta!

Molts veïns teniu animals? Doncs és clar que no quedaran desatesos. Disposeu de menjar i accessoris, com joguines, roba i fins i tot una dutxa per a ells!

Al barri, com a tot arreu, ens agrada anar guapos i fer goig, per a això teniu una bona oferta de perruqueries i centres d'estètica que us deixaran llestos per triomfar!

Aquest és el Poble Nou que tenim i que estem orgullosos de lluir.

Som el teu barri, som el teu comerç!

Si vols associar-t'hi només cal que enviïs un correu a l'adreça següent: secretariaeix@gmail.com o pots trucar al 651663245

La cooperativa La Unió:

un model diferent de cooperativa de consumidors

La Unió és una cooperativa de consumidors que va néixer fa sis anys al Poblenu, quan un grup de persones va conèixer el projecte comunitari de la Datzira, un mas situat a Moià on feien horta ecològica. Des d'allà s'oferia l'oportunitat de poder menjar verdures ecològiques i conèixer com és la vida al camp. Vam començar a trobar-nos enmig del carrer Pallars, i després de passar per diferents llocs, la Teixidora ens va obrir les portes oferint-nos l'espai i formar part del projecte com un col·lectiu més, i allà estem.

Les cistelles són tancades, això vol dir que no es trien els productes setmanalment sinó en la programació conjunta que es fa en les assemblees per temporada. Les cistelles porten una mitjana de deu productes (fins a catorze a l'estiu), sempre equilibrant-se al llarg de l'any (estiu i tardor van més plenes, i primavera i hivern menys). Les cooperativistes reben cistelles setmanals al preu de 17,5 €. Després del primer mes de prova les persones decideixen si es fan socis, amb el compromís d'estada anual a la cooperativa, pagament mensual de la cistella a principi de mes i dues pujades de treball a la Datzira.

El nostre projecte va més enllà d'una relació comercial, ja que el que volem és crear relacions humanes, enfortir els vincles camp-ciutat i ajudar-nos mútuament. I això com ho fem? Doncs a partir de comissions de treball i d'assemblees

mensuals en què es valora el funcionament de la cooperativa, els productes de la cistella, s'organitzen jornades de treball a la Teixidora i a la Datzira, dinars, xerrades..., això sempre tenint en compte les possibilitats de cadascú. Vam apostar per un model de cooperativa tipus AMAP en què consumidors i productors anaven junts en la programació, disseny d'una relació no sols comercial sinó principalment humana, i trencar-nos el cap per fer de l'aliment no un producte sinó el principal mitjà de salut que tenim. L'agricultura és essencial per a la vida i l'autonomia de les persones. Tenir-la al nostre abast i aprendre totes a mantenir-la és un dels objectius per a la sobirania alimentària.

Al mas la Datzira vivim al camp i del camp. Vivim aquí fa 8 anys però fem agricultura ecològica des de 1998. Funcionem de forma cooperativa (actualment hi treballem quatre persones). Tenim dues hectàrees d'hort, tenim un ramadet de cabres, gallines (apadrinades pels cooperativistes), porquets... i gràcies a totes tenim verdures, làctics, ous, carn de cabrit i de porc... per oferir. No utilitzem cap mètode d'explotació convencional (prioritzem el benestar animal i la màxima varietat hortícola davant criteris de rendibilitat) i, per tant, no ens considerem una explotació agrícola ramadera. També fem germinats i elaborats com seitan, mató, iogurts, formatges, pastissos, pa amb llevat mare i forn

de llenya, olis i sal d'herbes, plantes medicinals i remeis (tintura d'equinacea, pròpolis...).

Oferim l'espai per a estades i jornades de treball perquè creiem essencial el coneixement del lloc on surt l'aliment que es menja, el que suposa la feina agrícola i ramadera. A més, cada mes passem tots els comptes als socis.

La varietat d'activitats que es fan al mas respon a un plantejament: intentar tenir el màxim de recursos que dona el lloc. D'aquesta manera primer cobrim de manera autosuficient les nostres necessitats i després les dels cooperativistes. Aconseguiu també tancar el cicle agrícola: fem el compost de l'horta amb els fems de les cabres, si hi ha excedents van als animals (porcs, gallines...) i tot el producte que oferim és de la finca (no fem d'intermediaris).

Evidentment els comptes no surten gaire bé i tenim molts números negatius (és el preu de no seguir criteris de rendibilitat), però entre totes veurem com aconseguim canviar la situació (a veure què inventem). Animeu-vos! Ens trobem al CSOA La Teixidora, c/ Marià Aguiló, 35, cada dijous a partir de les 21:00. Si voleu saber-ne més coses busqueu per Internet: La Unió de Poblenu. Per contactar amb nosaltres, mail: cooperatividadatzira@yahoo.es; o tel. 649 543 104.

Pati Casanova

REACTIVA'T A NOVA ICÀRIA! TENIM NOU SERVEI D'SPA URBÀ EL COS T'HO DEMANA

INCLÒS en
la QUOTA!

50% + 50%
matrícula **1er mes de**
1 quota

Promocions vàlides fins al 31 d'octubre del 2012

**+ CLASSE
GRATIS
DE GOLF**

Av. Icària 167
08005 BARCELONA
Tel.: 93 221 25 80
Fax: 93 221 38 73
rrpp@novaicaria.com

Ajuntament de Barcelona

www.novaicaria.com

PUBLIREPORTATGE

El pàdel.

De passar-s'ho bé a passar-s'ho més bé

Al llarg dels deu anys que acumulo en la docència d'aquest esport he observat que una gran majoria de gent acumula moltes hores de joc a la pista sense tenir un cert ordre i estructura: no tenen consciència de quan i com s'ataca o es defensa, els desplaçaments per colpejar la pilota són poc eficients i arriscats, el gest tècnic sovint és descontrolat en la força i erroni en la direcció, les referències de col·locació a la pista són desconegudes i fa l'efecte que aquesta etapa es basa més en la intuïció/improvissació en lloc de l'anàlisi i la preparació...

Molts practicants s'ho passen bé jugant moltíssims partits d'aquesta manera, fins i tot un mateix grup tenen una cita setmanal i gaudeixen amb més o menys ordre d'aquest esport. Una de les claus de l'èxit del pàdel és que garanteix diversió des de l'inici de la seva pràctica. En molts esports cal una preparació i una formació per poder (a mitjà o a llarg termini) començar a divertir-se; aquest no és el cas del pàdel.

Però hi ha altres practicants que volen anar més enllà, entenen que l'autodidactisme té un límit i són conscients que han de trobar alguna cosa per provocar un punt d'inflexió per a la millora del seu joc. A tothom li agrada jugar un partit contra una parella millor, però cal un requisit de preparació i de formació en diferents aspectes. És llavors quan es posen en mans d'un professional per guiar el seu aprenentatge a través de les classes particulars.

En una classe particular la major part del temps es dedica (sobretot les individuals) a millorar la tècnica, però no és l'única orientació en una classe, a mesura que un millora aquest aspecte s'hi comencen a afegir altres continguts interessants i fonamentals: l'aspecte tècnic/tàctic i el físic.

Un bon entrenador és el que té prou habilitat i coneixement per integrar en una mateixa sessió diferents continguts d'aprenentatge. Actualment està comprovat que treballar d'una forma més global i menys analítica és més productiu per a l'alumne en motivació i alhora en l'adquisició més ràpida dels coneixements. Només serà comprensible un treball més analític en jugadors que competeixen i que per millorar el seu rendiment necessitin un treball molt més minuciós, estricte i concret.

La dinàmica en l'aprenentatge motriu i cognitiu és sempre la mateixa: aprendre (entès de forma teòrica), pràctica (entès d'una forma motriu d'assaig-error) i domini (clau de l'èxit de l'aprenentatge).

Perquè un contingut (gest tècnic o moviment tàctic) sigui considerat vàlid haurà de ser reproducible, i el millor de tot, si aquests moviments i gestos són produïts per automatismes (inconscient) podrem dedicar més atenció a altres aspectes, o el que és el mateix, optarem a ser més creatius.

A mesura que un alumne va adquirint nivell i coneixement de joc es pot anar introduint variants perquè sigui més enriquidor aquest procés d'aprenentatge; classes en grup, partits amb un tècnic que observa des de fora la pista i que aporta informació als jugadors (feed-back), possibilitat de jugar partits amb diferents tipus d'adversaris i també diferents parelles, experimentar el joc en pista de vidre i de mur... Tots aquests canvis possibiliten la millora del nostre joc.

Si vosaltres heu fet o penseu en un futur més o menys immediat fer alguna classe de pàdel, penseu immediatament després de la classe què us ha aportat. La clau de l'èxit per a una classe és haver après, haver-se divertit i haver-se cansat. Si es combinen les tres, en l'ordre que sigui, es crea una addicció a continuar evolucionant

Retallades al sistema sanitari

Comença a generalitzar-se el sentiment que les bases morals i polítiques de la democràcia a casa nostra s'estan perdent. És clar que davant de l'atzarosa història del segle XX i els inicis del XXI la pregunta que ens podríem formular és: eren profundes aquestes bases?

De forma abassegadora l'opinió de les nostres conciutadanes i conciutadans és que ara no ho són. Ho podríem veure en múltiples aspectes de la vida pública, però fixem-nos avui en el cas de la salut.

El mes d'abril d'enguany es va aprovar el "Real Decreto Ley 16/2012 de medidas urgentes para garantizar la sostenibilidad del Sistema Nacional de Salud y mejorar la calidad y seguridad de sus prestaciones". Com tots els decrets, la principal característica és la urgència amb què es tramita, la dificultat de fer un debat parlamentari rigorós i l'absència de les organitzacions socials en la participació i elaboració de la llei. Representa el major retrocés en matèria social dels últims vint-i-cinc anys i ens transporta a situacions que pensàvem que no tornarien.

Disposicions addicionals a banda, el decret té tres grans eixos: vincular la targeta sanitària a la condició d'assegurat; establir el copagament farmacèutic; i regular les situacions de treball del personal sanitari.

Analitzem els dos primers eixos. El decret pretenia deixar sense cobertura sanitària, sense targeta, ciutadans i ciutadanes espanyols, majors de 26 anys, que no hagin percebut mai prestació per desocupació amb rendes superiors a una quantitat anual que no determinava. També a tots els estrangers que no tinguessin la condició d'assegurats o l'hagin perdut. Això afecta vuit grans col·lectius:

1. Estudiants universitaris amb beques no subjectes a cotització però sí a IRPF; 2. Persones que no han aconseguit la seva primera ocupació; 3. Per-

sones divorciades que no estan a càrrec de l'excònjuge; 4. Persones separades de parelles de fet no formalitzades; 5. Persones discapacitades en grau inferior al 65%; 6. Persones pertanyents a població nòmada; 7. Professionals liberals (vegeu, entre altres: <http://yosisanidaduniversal.net>); 8. Estrangers en situacions irregulars, sense papers o a l'atur.

He precisat "pretenia" perquè la pressió i mobilització popular –qui diu que no serveix per a res?– ha possibilitat que, encara que per camins tortuosos, els set primers grups trobin vies de sortida que encara s'han de consolidar. Posteriors implementacions de la normativa han suavitzat algunes de les arestes més cantelludes de la llei, la qual cosa ens porta a pensar que en realitat el Real Decreto representa, sobretot, una declaració ideològica de principis en contra dels serveis públics universals, la idea que tot es paga, cert, però en segons quins casos dues vegades. A qui no compleixi la condició d'assegurat o pensionista li espera un llarg camí de peregrinacions per oficines administratives on la caritat feta norma els atorgarà targeta sanitària. És clar que hi ha un camí més fàcil: les assegurances privades.

Respecte als immigrants la cosa és més punyent, el 31 d'agost el govern espanyol va retirar la targeta sanitària a 910.342 persones que estan en situació irregular o no cotitzen. Només els queda el camí de les ONG. A Apropem-nos se li ha girat feina.

Quant als pensionistes, qui superi la minsa quantitat de 18.000 € l'any pagarà el 10% dels medicaments fins a un topall de 18 € mensuals les rendes més baixes. I els que tenen rendes menors? També pagaran; el topall serà de 8 €. A casa nostra, a més, cal sumar-hi l'euro per medicament, amb un límit de 61 € per any.

Fem un exercici d'imaginació. Parella de jubilats que mantenen els fills

a tu - rats, que també paguen l'euro. Renda: 19.000 €, sense comptar amb els familiars, els dos es poden gastar 28 € al més. Això sense tenir en compte els 417 productes que deixen de figurar en la cartera de sanitat i que poden tenir a la farmaciola de casa seva. Quants quilos de pa, de llegums, verdures, fruita... es poden comprar amb 28 €? En el país dels desnonaments, estic fent demagogia?

Com que l'ofensiva no cessa, aquests dies hem sabut que la partida que baixa més en els pressupostos de l'Estat és la de Sanitat, exactament el 22,6%. I curiosament la que més augmenta és la d'espionatge: 11% (vegeu: <http://www.publico.es/dinero/443169/los-espias-se-libran-de-los-ajustes>). I com a curiositat, l'Estat creu que augmentarà, gran esperança, un 10% la recaptació de Loterías y Apuestas del Estado.

A tot això, en matèria de sanitat cal afegir-hi a casa nostra les retallades hospitalàries en llits, quiròfans; ambulatoris, urgències, personal sanitari... És a dir, la Generalitat ni es lliura ni és innocent en matèria de retallades. Deu ser perquè l'Estat no paga? No. Cert que no paga, però el mateix Artur Mas va dir no fa gaire que l'euro per recepta ha vingut per quedar-se. En el fons Rajoy i Mas comparteixen una mateixa política neoliberal i un mateix full de ruta: la crisi que el sistema econòmic actual ha creat no es resol canviant el sistema sinó retallant la part del pastís econòmic que correspon als treballadors i treballadores, al petit comerç i a les classes populars. El pastís se'l volen quedar ells.

Josep Vallhonestà

Comissió de Salut del Poble Nou

Amb gas natural els vostres plats seran de 5 forquilles

Perque l'energia que trien els experts en cuina permet una regulació precisa de la temperatura de cocció, és més eficient per a la producció d'escalfor, econòmica, neta i de subministrament continu. Tot allò que us cal perquè els vostres plats siguin de 5 forquilles.

902 333 515

www.gasnaturaldistribucion.com

gasNatural

IL·LUSIÓ I MOVIMENT DE LES OMBRES AL FILM

Del 9 d'octubre de 2012 al 6 de gener de 2013

Capella de Santa Àgata, pl. del Rei, s/n Barcelona

ENTRADA LLIURE

bcn.cat/
barcelonacultura
facebook.com/barcelonacultura
twitter.com/barcelonacultura

Ajuntament de
Barcelona